

Arrest

nr. 59 568 van 12 april 2011
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 14 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 2 september 2010 het Rijk binnen en dienden op 3 september 2010 een asielaanvraag in. Op 7 februari 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer E. F. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Vushtrri (Kosovo). U heeft de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo werd uw zoon D. op 2 mei 1999 door enkele Servische agenten uit uw armen gerukt en op de grond gegooid. Sindsdien is D. niet in staat om voor zichzelf te zorgen. Kosovaarse artsen zeggen dat hij psychisch ziek is en zich traag ontwikkelt. U bezocht meermaals verschillende dokters die allen aanraadden naar een rehabilitatiecentrum te gaan. Dergelijk centrum en gespecialiseerde artsen die uw zoon kunnen helpen, zijn echter niet aanwezig in Kosovo. Naast de gezondheidsproblemen van D., kent u problemen met uw broer F. Sinds eind mei 2010 wordt u met de dood bedreigd door F. F. is mentaal ziek en hij meent dat hij

de eigenaar is van uw grond. U mag van F. niet langer uw grond bewerken. F. had eerder uw andere broers met de dood bedreigd omwille van dezelfde reden. U heeft meermaals geprobeerd (oa via bemiddelaars) met F. te praten om de situatie uit te klaren en op te lossen. U bood zelfs uw grond aan. F. wilde echter niet wijken en bedreigt u nog steeds met de dood. Hij vraagt familie en kennissen waar u bent. Tot slot haalt u aan een trauma te hebben als gevolg van de oorlog in Kosovo tijdens welke u werd geslagen en drie weken samen met andere Albanezen was opgesloten in de gevangenis van Smerkovnicë. Als gevolg hiervan heeft u hoofdpijn en kan u niet slapen. In Kosovo werd u behandeld door een arts die u medicatie voorschreef. Na een tijdje sloeg de medicatie aan, waardoor u die kon afbouwen. Uiteindelijk verliet u samen met uw echtgenote F. A. en uw minderjarige kinderen op 31 augustus 2010 Kosovo, richting België, waar u op 2 september 2010 aankwam en op 3 september 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de Kosovaarse identiteitskaart van uw zoon B., de geboorteaktes van uw kinderen D. en P., een getuigenis van uw zoon S. bij een advocaat betreffende uw problemen met uw broer, enkele Kosovaarse en Belgische medische attesten, waaruit ondermeer blijkt dat uw zoon D. sinds zijn kindertijd een psychomotorische achterstand heeft en hiervoor niet kan behandeld worden in Kosovo, en Belgische attesten betreffende een aanvraag voor aangepast onderwijs voor D.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde problemen met uw mentaal zieke broer F. problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenschappelijke (strafrechtelijke) aard zijn, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. U stelde met niemand anders in Kosovo problemen te hebben (CGVS, p.7). Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt voor de doodsbetredingen van uw broer geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met F. in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw verklaring geen klacht ingediend te hebben voor uw problemen met F. om te vermijden dat de problemen erger zouden worden, is niet afdoende (CGVS, p.7). Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien verklaarde u sinds het einde van de oorlog in Kosovo geen problemen gekend te hebben met de politie of enig andere autoriteit in Kosovo (CGVS, p.7). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

U verklaarde tevens naar België gekomen te zijn om uw zoon D. hier te laten behandelen voor zijn medische problemen. U deed dit op aanraden van artsen in Kosovo die menen dat gespecialiseerde medische verzorging voor uw zoon in Kosovo niet voorhanden is (CGVS, p.4, 7 en 8).

Ter staving van zijn medische problemen en de noodzaak tot behandeling buiten Kosovo, legde u verschillende medische attesten neer. Wat dit door u aangehaalde asielmotief betreft, dient er vooreerst op gewezen te worden dat het feit dat u uw zoon op aanraden van artsen in Kosovo in België wil laten behandelen op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uit geen enkel gegeven van het dossier blijkt bovendien dat uw zoon om één van de redenen vervat in het Vluchtelingenverdrag geen of een gebrekkige toegang had tot de medische voorzieningen in uw land van herkomst.

Wat betreft uw oorlogstrauma, hetgeen zich ondermeer uit in hoofdpijn en slapeloosheid, dient vastgesteld te worden dat u hieraangaand verklaarde dat u niet naar België bent gekomen omwille van uw persoonlijke medische problemen (CGVS, p.9). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u zich in het verleden in Kosovo steeds probleemloos heeft kunnen wenden tot de medische hulpverlening voor uw psycho-medische problemen. In verband met uw behandeling verklaarde u ondermeer in Kosovo een neuroloog te hebben geconsulteerd die u gepaste medicatie voorschreef (CGVS, p.8). Van een gebrekkige toegang tot de medische voorzieningen in Kosovo om één van de redenen vervat in de Vluchtelingenconventie is ten aanzien van u bijgevolg evenmin sprake.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. De identiteit van u en uw gezinsleden staat immers niet ter discussie, net zo min het feit dat uw zoon D. aangepast onderwijs behoeft. De inhoud van de getuigenis van uw zoon S. bij een advocaat in Kosovo betreffende de problemen van u met uw broer F. wordt evenmin door mij betwist maar doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen betreffende de aanwezige beschermingsmogelijkheden in Kosovo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw A. F. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Vushtrri (Kosovo). U heeft de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo werd uw zoon D. op 2 mei 1999 door enkele Servische agenten uit de armen van uw echtgenoot F. E. gerukt en op de grond gegooid. Sindsdien is D. niet in staat om voor zichzelf te zorgen. Kosovaarse artsen zeggen dat hij psychisch ziek is en zich traag ontwikkelt. U bezocht meermaals verschillende dokters die u allen aanraadden naar een rehabilitatiecentrum te gaan. Dergelijk centrum en gespecialiseerde artsen die uw zoon kunnen helpen, zijn echter niet aanwezig in Kosovo. Naast de gezondheidsproblemen van D., wordt uw echtgenoot sinds eind mei 2010 bedreigd door zijn mentaal zieke broer F.. F. meent dat hij de eigenaar is van jullie grond. Uw echtgenoot mag van F. niet langer jullie grond bewerken. Uw echtgenoot heeft meermaals geprobeerd (oa via bemiddelaars) met F. te praten om de situatie uit te klaren en op te lossen. Hij bood zelfs zijn grond aan. Tot slot bevestigt u dat uw echtgenoot een trauma heeft als gevolg van de oorlog in Kosovo. Hij heeft hoofdpijn en kan niet slapen. In Kosovo werd hij behandeld door een arts die medicatie voorschreef. Na een tijdje sloeg de medicatie aan, waardoor hij die kon afbouwen. Uiteindelijk verliet u samen met uw echtgenoot en uw minderjarige kinderen op 31 augustus 2010 Kosovo, richting België waar u op 2 september 2010 aankwam en op 3 september 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot F. E. werden uiteengezet.”

De beslissing inzake E. F. wordt integraal hernomen en verder besloten:

"Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers vragen in beide verzoekschriften om de "nietigverklaring" van de bestreden beslissingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de "Schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel". Verzoekende partijen menen dat "de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is".

3.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de verzoekschriften blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.2.2. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 januari 2007, nr. 168.263). Verzoekers tonen geenszins aan dat in casu niet aan bovenstaande voorwaarden werd voldaan.

3.3. Verzoekende partijen beroepen zich voorts in een tweede middel op de "Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht".

3.3.1. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitelijke vaststelling (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich lieten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden. Evenmin kan, gelet op wat volgt, de bonte bewering dat hij bepaalde neergelegde documenten niet in acht heeft genomen, geenszins overtuigen.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekende partijen leggen hun Kosovaarse identiteitskaarten voor, hun huwelijksakte, verzoekers rijbewijs, de identiteitskaart van hun zoon B. en de geboorteakte van hun kinderen D. en P. Aldus tonen zij hun voorgehouden identiteit, burgerlijke stand en Kosovaarse nationaliteit genoegzaam aan.

4.2. Verzoekers verklaren Kosovo te hebben verlaten vanwege de doodsbedreigingen van F., verzoekers broer, en omwille van de gebrekkige verzorging van hun mentaal zieke zoon.

4.3. Wat betreft de problemen met verzoekers broer, die worden gestaafd door de getuigenis van hun zoon S., stelt de commissaris-generaal terecht dat deze familieruzie louter van interpersoonlijke en gemeenschappelijke aard is en geen verband houdt met één van de vijf criteria van het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoekers verklaarden immers uitdrukkelijk geen problemen te kennen met de Kosovaarse autoriteiten, noch met de politie, noch met andere burgers (zie gehoorverslag CGVS man, p. 7 en gehoorverslag CGVS vrouw, p. 4).

4.3.1. Daarenboven maken verzoekers niet aannemelijk -in zoverre noodzakelijk- geen beroep te kunnen doen op een of andere vorm van nationale bescherming tegen verzoekers broer. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de Kosovaarse politie (KP), wanneer in kennis gesteld van misdrijven, anno 2011 afdoende actie onderneemt, niettegenstaande hervormingen noodzakelijk blijven. De Eulex Police Component staat de KP bij om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat alle Kosovaarse burgers worden bediend. Tot slot adviseert en ziet de OSCE toe op de naleving van de internationale normen inzake mensenrechten door de KP. Verzoekers bonte bewering dat meerdere bemiddelingspogingen faalden, blijft ongestaafd en volstaat niet om aan te tonen dat zij in casu nood hebben aan internationale bescherming. Immers worden deze bemiddelingen niet aangetoond, noch gekaderd binnen artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en tonen ze daarbij niet aan de nationale bescherming te hebben uitgeput. Verzoekers blote bewering dat "*de politie ook niet tussenkomt in familiale problemen*" volstaat niet om de objectieve informatie te weerleggen waaruit blijkt dat de KP naar behoren functioneert.

4.4. Betreffende de gezondheidsproblemen van hun zoon D. leggen verzoekers verschillende Kosovaarse en Belgische medische attesten voor en een attest waaruit blijkt dat ze in België gespecialiseerd onderwijs hebben aangevraagd. Uit de Kosovaarse attesten blijkt dat hun zoon werd onderzocht en behandeld. Derhalve blijkt dat verzoekende partijen konden rekenen op de steun en dienstverlening van de Kosovaarse overheid en maatschappij. De verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat de problemen die zij aanhalen het persoonlijke en desgevallend gemeenschappelijke overstijgen. Evenmin tonen ze aan dat de medische instanties ooit kennelijk discriminatoire beslissingen namen, laat staan omwille van hun Albanese origine terwijl Kosovo in wezen een etnisch Albanese moslimbevolking heeft. Conform artikel 9 van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, alsook de gezaghebbende richtlijnen van het UNHCR inzake discriminatie (zie UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour*

déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54) dienen daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève zo ernstig van aard te zijn of zo vaak voor te komen dat zij een ernstige schending vormen van de grondrechten van de mens. Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen oordeelt de commissaris-generaal terecht dat deze onvoldoende ernstig en zwaarwichtig zijn om beschouwd te worden als een vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het feit dat er in Kosovo geen gespecialiseerde instelling voor hun zoon bestaat, volstaat aldus op zich niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

4.5. Wat verzoekers medische problemen ten gevolge van een oorlogstrauma betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker zelf stelde niet omwille hiervan Kosovo te zijn ontvlucht. Daarenboven blijkt overigens uit de medische attesten dat verzoeker in Kosovo aanspraak kon maken op medische verzorging.

4.6. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat hij overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de vreemdelingenwet niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming, te oordelen over de vraag of verzoeker en zijn zoon aan een ziekte lijden die een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst.

4.7. Verzoekers bewering dat uit de bestreden beslissingen niet kan blijken dat het asielrelaas van verzoekers door de commissaris-generaal werd getoetst aan de criteria van de Vluchtelingenconventie, berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissingen die *in extenso* uiteenzetten waarom in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking kan worden genomen. Verzoekende partijen brengen geen elementen aan die dit weerleggen.

4.8. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 66 461 / IV en RvV 66 469 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK